

Smirenost, sigurnost i zadovoljstvo (Meka)

Hatib: dr. Suud ibn Ibrahim eš-Šurejm

7. zul-hidže 1440. po Hidžri / 9. august 2019.

Hvala Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, Njemu se kajemo i utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik. “O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!” (Ali Imran, 102); “O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze. Allah vas, doista, nadzire.” (En-Nisa, 1); “O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao - postići će ono što bude želio” (El-Ahzab, 70–71).

Najljepši govor je Allahov govor, najbolja uputa je uputa Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a najgore stvari u vjeri su novotarije, a svaka novotarija je zabluda. Držite se zajednice muslimana, jer je Allahova ruka nad zajednicom. Onaj ko se odvoji od zajednice, odvojio se u Vatru.

Čovječanstvo nije upoznalo učitelja i odgajatelja, savršenog uma, samilosti i mudrosti, kao što je to bio naš Poslanik, miljenik i uzor, sallallahu alejhi ve sellem. On je bio uzor u ponašanju, u govoru, djelima, šutnji, poput mora – s koje god strane mu prideš, njegova dubina je dobročinstvo, i njegova obala je dobročinstvo. Ibn Abbas, radijallahu anhumā, kazuje da je krenuo s Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, sa Arefata, kada se, u pozadini, začula galama, udaranje i rikanje deva, pa je

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, pokazujući svojim bičem prema ljudima, rekao: "O ljudi, ostanite smireni." (Buhari)

Ova Poslanikova plemenita naredba upućuje na plemenito svojstvo, kojem ga je naučio njegov Gospodar, a On je rekao: "... jer ti si, zaista, najljepše čudi" (El-Kalem, 4), tj. upućuje na svojstvo smirenosti, koje razlučuje odmjerenost od brzopletosti, sprečava nered i suzbija srdžbu, nasilje i neprijateljstvo, kao što vatra suzbija hrđu na željezu.

Smirenost koja čovjeku daje zadovoljstvo, pouzdanje, širokogrudnost i ubjeđenje da ne postoji razlog za brzopletost i zbrku, a kasnije kajanje i tugu. Koliko je kajanja u brzopletosti, toliko je sigurnosti u odmjerenosti. Smirenost sa sobom donosi strahopoštovanje, poniznost i trezvenost, a brzopletost donosi grubost, oholost i nesmotrenost.

Sve dok je u čovjeku duša, živjet će na ovom svijetu onako i onoliko koliko mu je Allah odredio, trpjet će i dobro i zlo. Nekada će mu vrata biti otvorena, a nekad zatvorena. Njegov povjetarac neće uvijek biti blag. Puhat će i jaki vjetrovi koji će pomutiti njegovu sreću, i pratit će ga mnoge neugodnosti u porodici, prijateljima, egzistenciji i okolini. Možda, u određenim trenucima, samog sebe neće moći prepoznati, pa čemu postati tijesno ono što je prostrano i njegovo srce "okovat" će opsesija nezadovoljstva, koje se neće moći lahko riješiti. Da bi se nosio sa svim tim izazovima potrebni su mu smirenost i spokoj. Kada bi znao da je s njima blagostanje i zadovoljstvo, pohrlio bi im, pa makar "puzeći". Smirenost, Allahovi robovi, nije se našla ni kod jednog čovjeka a da mu nije donijela sigurnost, spokoj, blagost i zadovoljstvo, i da njegova pamet nije pretekla njegov jezik, a njegova darežljivost njegovu pohlepu. Njegovu sreću ne može pomutiti prošlost, koju je ostavio iza sebe, sa svim dobrim i lošim, niti budućnost o kojoj se brine njegov Stvoritelj. On vidi samo onaj dan koji trenutno živi, i prebrojava njegove udisaje i izdisaje, jer se nada Vječnoj kući, ali ne zaboravlja svoj udio na dunjaluku. Čini dobročinstvo drugima, kao što je Allah učinio njemu.

Naša uzvišena vjera uči nas da pretjerana briga i uznemirenost predstavljaju direktnu opasnost po islamski ummet i njegovu produktivnost. Najbolje za jedno muslimansko društvo je da svoj dan započne sa radosnim vijestima, optimizmom i nadom, kako bi njegovi članovi iskoristili svoje vrijeme na najproduktivniji način, i osujetili pasivnost i beznade prije nego što se pojave.

Nepojmljivo je da razuman čovjek ne pokazuje interes za smirenošću, društvenošću i zadovoljstvom duše. Kada čovjeka pogode izvanredne okolnosti i naruše njegovu sigurnost, on treba požuriti sa primjenom djelotvornog lijeka, na koji ukazuje naša čista vjera, i ne smije se predavati brigama koje će njegove visoke ambicije, ozbiljnost i produktivnost zamijeniti sa bezvoljnošću i lijenošću.

Brige, iako su osjećaji, a ne fizička tijela, imaju dalekosežniji i prodorniji efekat na čovjeka od materijalnih i osjetilnih izazova.

Smirenost je od Allahovih “vojnika” kojima On pomaže sljedbenike Svog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, svakoga shodno stepenu njegovog slijedenja. Ona je “smirenost vjerovanja”, koje se učvrsti u srcu i štiti ga od svake sumnje i kolebanja, a njena važnost prepoznaje se u nedaćama, iskušenjima i teškim situacijama. Allah, džellešahu, podario ju je Svojim čestitim robovima vjernicima u najtežim trenucima, kada im je bila potrebija od hrane i pića: “On uliva smirenost u srca vjernika da bi još više učvrstili vjerovanje koje imaju – a vojske nebesa i Zemlje su Allahove; Allah sve zna i mudar je.” (El-Feth, 4)

Kako da smirenost ne bude jedan od Allahovih “vojnika”, a Allah, džellešahu, podario ju je Ibrahimu, alejhis-selam, kada za njega potpalili lomaču i bacili ga u vatru?

I Musau, alejhis-selam, kada se našao između faraona i njegove vojske, odzada, i mora, sprijeda, pa su njegovi sljedbenici povikali: “Samo što nas nisu stigli!” (Eš-Šuara, 61), a on je na to rekao: “Neće!”, reče on, “Gospodar moj je sa mnom, On će mi put pokazati” (Eš-Šuara, 62).

To je smirenost koju je Allah, džellešahu, podario Svom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kada su idolopoklonici došli do pećine, u koju su se sklonili on i njegov vjerni pratilac, Allah bio zadovoljan njime, i okružili je kao što zidine okružuju tvrđavu. "Kada je on rekao drugu svome: 'Ne brini se, Allah je s nama!', pa je Allah spustio smirenost na druga njegova, a njega pomogao vojskom koju vi niste vidjeli" (Et-Tevba, 40).

Da, to je smirenost, o ti koji tragaš za njom, ona je tvoja izgubljena stvar; i ti čija je pleća ophrvala briga i ti koji za njom čeznutljivo tragaš – tu je, prepoznao si je, pa je se čvrsto drži. O Allahu, kakvo dobro čine oni koji se zaustave kada čuju Božije riječi, a Allah Uzvišeni kaže: "Njih je Allah uputio, zato slijedi njihov Pravi put" (El-En'am, 90).

Kada čovjek navikne svoju dušu na smirenost u odnosu prema svom Gospodaru i Zaštitniku, naviknut će je i u svim ostalim relacijama, i to mnogo lakše i jednostavnije.

Ako, pred svojim očima, stalno bude imao činjenicu da smirenost povećava vjerovanje, iman, nikada je neće ispuštati iz vida, znajući da je Allah, džellešahu, u Svojoj Knjizi rekao: "On uliva smirenost u srca vjernika da bi još više učvrstili vjerovanje koje imaju" (El-Feth, 4).

Čovjek će u teškim trenucima imati onoliko smirenosti koliko o njoj razmišlja i koliko je prisutna u njegovom srcu. Ona je povezana čvrstom vezom sa iskrenošću srca, koju poznaje samo Allah, i neće biti darovana srcu ispunjenom sumnjom i kolebanjem, niti srcu u kome nema istinskog ubjeđenja, a kako i bi kada je Allah rekao: "On je znao šta je u srcima njihovim, pa je spustio smirenost na njih, i nagradit će ih skorom pobjedom." (El-Feth, 18)

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, rekao je: "Šejhul-islam Ibn Tejmijja, Allah mu se smilovao, kada bi se našao u teškoj situaciji, učio je ajete u kojima se spominje smirenost, a čuo sam ga, kada je iskušan teškom bolešću i borbom sa duhovnim šejtanskim svijetom, koju ljudska pamet teško može izdržati, zbog svoje prirodne slabosti, da je rekao: "Kada je bolest dostigla kulminaciju, rekao sam svojim bližnjima

i onima koji su bili tada kod mene: učite mi ajete u kojima se spominje smirenost. Vrlo brzo nakon toga, prestali su bolovi i ustao sam kao da se ništa nije dogodilo.”

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, kaže: “Lično sam se uvjerio u djelotvornost učenja ovih ajeta prilikom uznemirenosti srca i sumnji koje ga napadaju, i osjetio sam da imaju veliki učinak po srce i njegovu smirenost. Istinu je rekao Uzvišeni Allah, kada je rekao: ‘Mi objavljujemo u Kur’anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast’ (El-Isra, 82).”

Znajte, Allah vas čuvao, da onaj ko želi znati u kakvom se stanju nalazi u pogledu smirenosti, neka pogleda koliko je ona prisutna u njegovim ibadetima. Ako jeste, neka zahvali Allahu, a ako je nema, to znači da je između njega i smirenosti ogromna razdaljina.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Kada čujete ikamet, pođite na namaz, budite smireni i ispunjeni strahopoštovanjem i nemojte žuriti. Ono što stignete od namaza, klanjajte, a ono što propustite, upotpunite.” (Buhari i Muslim)

Zatim, znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur’anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

